

BUĎ VŮLE TVÁ
Kázání z 10.10.2021, prosloveno v Krnově
Štěpán Janča

Buď vůle Tvá – třetí prosba Modlitby Páně... víte, kde se s ní setkáte asi nejčastěji?

Na hřbitovech, na pomnících.

Ponejvíce na těch, které pod sebou ukrývají člověka zesnulého nějakým tragickým způsobem.

Bývají tam výrazem bezmocného smíření se situací, které lidé nemohli zabránit...

Mám ovšem obavy, že takovéto pojetí věci je zcela nesprávné, dovolím si říci překroucené, obrácené proti původnímu smyslu třetí prosby MP.

Ježíšův záměr, s nímž zařadil výrok „Buď vůle Tvá“ do vzorové modlitby, byl úplně jiný.

V MP se nejedná o výraz bezmoci, hořkosti a vzteku vůči Bohu, který nám dělá naschvály – „my jsme to nechtěli, ale člověk míní a Pán Bůh mění...“ Nejedná se o pasivní přijetí něčeho nevyhnutelného, čemu bychom se ovšem rádi – kdyby to bylo v našich silách – vyhnuli širokým obloukem.

Smysl této prosby podle mého naprosto nejlépe ilustruje Ježíšova modlitba v Getsemane – Ježíš probojovává zápas o naplnění svého poslání a má před sebou dvě cesty, zůstává mu volba. On se zde aktivně rozhoduje, ne jen pasivně přijímá nevyhnutelné.

„Jestli je možné, aby mne minul tento kalich...“ to neznamená, že Ježíš hledá, jak se z toho, co před sebou vidí, vykroutit.

Ježíš bojuje s obyčejným lidským strachem, pudem sebezáchovy, které mu diktuji utéci; ale také možná s pocitem nejistého výsledku – je to opravu nezbytné? Co když svůj život obětuje nadarmo? Co když zemře předčasně a jeho smrt nepřinese vytoužený výsledek?

Pán Ježíš má před sebou volbu, musí se sám rozhodnout, Hospodin ho nestaví před nevyhnutelnost, pořád jsou tady zadní vrátka, která Pán nakonec kvůli nám hříšníkům odmítne a sám si je zabouchne.

Ježíš nevyznává zpětně – neříká „buď vůle Tvá“, když už visí na kříži a nemůže nic dělat (koneckonců ještě na kříži zmiňuje, že by mohl povolat legii andělů, která by jej zachránila před utrpením; ale neudělá to).

Ježíš se vědomě rozhoduje své osobní blaho vyměnit za spásu světa...

A to je význam našeho dnešního textu: Buď vůle Tvá je vyznání, že Boží vůle je vždycky dobrá, i kdyby nám osobně momentálně přinesla těžkosti. Boží vůle je něco vítaného, ne jen trpěného, je to něco, po čem toužíme, po čem voláme a lkáme.

Vůlí Boží není smrt a utrpení, nýbrž vzkříšení a život v pokoji pravdě a lásce – i když cesta k nim někdy vede skrze utrpení i smrt.

Ovšem ne proto, že by to tak ustanovil Bůh, ale proto, že jsme se my lidé tak svobodně rozhodli – přitakat raději svým touhám a strachům, než Boží vůli.

Začalo to u Adama a Evy v rajske story, a každý z nás se znovu a znovu rozhoduje – pro dobré nebo pro zlé, pro své pohodlí nebo pro službu bližním, žít jen podle svého nebo se nechat vést Bohem.

Tak nějak to viděl i apoštol Jakub, když psal křesťanům roztroušeným po celém světě. Před očima měl zřejmě křesťany úspěšné, bohaté, obchodníky, kteří jezdili po světě a tu koupili tohle a tam zase něco jiného, a onde zase s dobrým ziskem prodali... byli úspěšní, ale ze svého každodenního života a rozhodování nějak vytěsnili Hospodina, dárce Zákona i milosti. Prostě si nalinkovali své rozvrhy, a podle nich pak podnikali.

Jenže je vůbec nenapadlo, že Bůh by mohl mít jiné představy o našich dnech....

Proto jim apoštol stanovuje něco, čemu se později začalo říkat „*Conditio Iacobi*“ (neboli Jakubovská podmínka): „Bude-li Pán chtít...“

To je zásadní rys života opravdového křesťana: „snažit se žít podle představ Božích, dotazovat se na Boží vůli, hledat ji aktivně, a s radostí se jí podřizovat.

Takový je smysl oné prosby v Modlitbě Páně:

„Bud' vůle Tvá“ neboli „ať se stane vůle Tvá“

„Ať je Tvá vůle jakákoli, ať je jakákoli Tvá představa o mých dnech a celém mém životě, já se na ni těším, protože vím, že Tvá vůle je dobrá.“

Možná, že kdybyste zkoumali příčiny tragédií skrytých pod výše zmíněnými pomníky, přišli byste na to, že v mnoha případech žádná vůle Boží, ale lidská neopatrnost nebo dokonce zloba a nenávisť přinesly to, co se tam vydává za Boží vůli, a celý příslušný pomníček je naopak popřením skutečného významu oné prosby z Modlitby Páně.

A proto, když se modlíme MP, mysleme na skutečnou Boží vůli – která je dobrá a vítaná a přináší spásu světa, ne jeho záhubu. A hledejme Boží vůli a usilujme o to, aby se stala realitou v našich životech a v našich srdcích. Tím bude prosba vyslyšena....

Pane Bože, opravdu věříme, že Tvá vůle přináší lidem život a záchranu. Dej, ať ji poznáváme, ať ji rozumíme, a ať se uskutečňuje v našich životech.

AMEN!